

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Περσικὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ, 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ,

Δι-τριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπὴν.

Ἐπὶ τῶν ἐνεστῶτων.

Καὶ τὰ ὀλιγώτερον διορατικὰ πνεύματα καθορώσιν ἤδη ἐναργῶς διὰ τίνων μέσων ἐπιτευχθήσεται ἡ λύσις, τοῦ πρὸ πολλοῦ ἐπασχολοῦντος τὴν διάνοιαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ μεγάλου ζητήματος. Ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην ἐκλείσθησαν πλέον πᾶσαι αἱ διέξοδοι καὶ μία μόνη ὑπολείπεται ἐντιμὸς προσφυγὴ, εἰς τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν φιλοτιμίαν, ὁ π ὁ λ ε μ ο ς. Περιστάσεις ἐπιβλητικαὶ ἤγαγον τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα εἰς δίλημμα οὗτινος τὴν δεινότητα ἅπαντες ἀναγνωρίζομεν καὶ ἀομολογοῦμεν. Κατανοοῦμεν ὅτι ἡ Ἑλλάς ἤδη ἢ πρέπει νὰ ρίψῃ τὸν περὶ τῶν ὄλων κῦβον, διακινδυνεύουσα τὰ πάντα, πρὸς διάσωσιν τῆς τιμῆς, ἢ νὰ ἐφυσήσῃ ἀπαρνούμενη τὴν ἀποστολὴν τῆς καὶ προδίδουσα τοὺς προαιωνίους πόθους τῶν τέκνων τῆς, ἅτινα ἐθεώρησαν αὐτὴν πάντοτε ὡς κίβωτόν ἱερὰν, ἐγκλείουσαν τὰς χρηστοτέρας ἐλπίδας τῶν, τὰς καθήγιασθείσας διὰ ποταμῶν αἱμάτων καὶ ἀκατάμετρήτων θυσῶν, ἐν ἡμέραις κοινῶν συμφορῶν καὶ κινδύνων.

Ἐπιβλητὸν ἐστὶ τὸ φοβερόν δίλημμα πρὸ τοῦ ὁποίου ἀρκεῖται ἡ Ἑλλάς σήμερον, καὶ οὐδενὶ εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ προσποιηθῇ ἀγνοίαν τῶν περιστάσεων. Πλὴν ἄλλ' ὅμως ἐνταῦθα πρέπει νὰ κεραινοῦμεν ὅτι ἡ δεινότης αὐτῆς τῶν περιστάσεων ἐπιβάλλει εἰς ἡμᾶς ἅπαντας ἄλλα καθήκοντα καὶ ἄλλας ὑποχρεώσεις. Πάντοτε μὲν, μάλιστα δὲ ἐν τοῖς κρίσιμοις στιγμήσι τοῦ βίου ἔθνους τινός, ἴδια ἐπιβάλλονται καθήκοντα τοῖς πολίταις αὐτοῦ, σκοπὸν καὶ τέλος ἔχοντα τὴν ἐθνικὴν ὑπόστασιν καὶ τὴν τελείωσιν τῶν ὄρων τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρξεως τῆς ἐθνότητός των, ὧν ἀνευ αὐτῆς εἶναι συρφετὸς ἀνώνυμος, συνεχόμενος ἀσθενῶς ὑπὸ ταπεινῶν κοινῶν συμφερόντων καὶ κοινῶν ἔχων μοῖραν τὴν ἐξουδένωσιν καὶ τὴν χλεύην τοῦ κόσμου. Ἡ βαθεῖα συναίσθησις τῶν καθήκοντων ἐκείνων καὶ ἡ λογιζομένη καὶ μεθ' ὑπερτάτης αὐταπαρνήσεως ἐκ μέρους τῶν πολιτῶν ἐκπλήρωσις αὐτῶν, συνετέλεσε πάντοτε εἰς τὴν εὐδωσίαν τῶν ἐθνικῶν σκοπῶν, ἐνῶ ἡ ἀναλγησία των πρὸ τῶν δεινῶν ἐθνικῶν διλημμάτων, ἤγαγεν αὐτὰ εὐθὺς εἰς τὴν ταπεινώσιν καὶ τὴν ἀφάνειαν.

Ἐν καιροῖς ὁμαλοῖς μέλημα τοῦ πολίτου, ἀναγόμενον εἰς τὴν σφαῖραν τῶν δημοσίων πραγμάτων, ἐστὶν ἡ διὰ τῶν νομίμων καὶ πολιτειακῶν μέσων ἐπιτευξίς τῆς εὐρυθμοτέρας διακοσμίσεως τῶν κοινῶν, χωρὶς ν' ἀποτραπῇ τὸ παράπαν τῶν ἀτομικῶν αὐτοῦ ἐνασχολήσεων, ἢ τῆς προσπαθείας εἰς ἐξασφάλισιν τῆς κατ' ἄτομον εὐημερίας. Ἐν ἐκτάκτοις ὅμως στιγμήσι τοῦ ἐθνικοῦ βίου, ἐν ταῖς κρίσεσιν ἐκείναις καθ' ἃς ἀποφασίζεται ἀμετακλήτως ἡ τύχη ἐθνότητος τινός, νέα καθήκοντα προκύπτουσιν εἰς μέσον καὶ νέαι ἐπιβάλλονται τοῖς πολίταις ὑποχρεώσεις, ἀπορροφῶσαι τέλεον τὴν ἀτομικὴν ἐνέργειαν, στρεφόμενῃ τότε ἀπαρραγκλίτως περὶ ἑνὸς σκοποῦ, τὴν τελείωσιν τῶν ἐθνικῶν πόθων, καὶ ἐπιβλητικῶς ἀπαιτοῦσαι τὴν θυσίαν τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος εἰς τὸν βωμὸν τῆς κοινῆς Πατρίδος. Ἐν τῇ

ἐπικαίρῳ δὲ ταύτῃ καὶ προθύμῳ θυσίᾳ τεθεμελιώται τὸ μεγάλιον καὶ ἡ δόξα πασῶν τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων πολιτειῶν· εἰς τῶν πατέρων ἡμῶν τὴν ἀγίαν ταύτην συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ υἱοὶ των τὴν ἐλευθέραν Πατρίδα καὶ τὰ ἐκ ταύτης εὐεργετήματα.

Οὐδεὶς ὑπάρχει παρ' ἡμῶν ὁ ἀμφισβητήτων σπουδαίως ὅτι σήμερον δὲν διατελεῖ ἡ Πατρίς ἡμῶν πρὸ ἐθνικοῦ δεινοῦ διλήμματος καὶ ὅτι δὲν διανύει μίαν τῶν κρισιμωτέρων στιγμῶν τοῦ ἐθνικοῦ αὐτῆς βίου, ἥτις δέον νὰ ἐφελέκῃ πᾶσαν τὴν προσοχὴν τῶν ἀτόμων καὶ νὰ ἐμποιήσῃ εἰς τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν τὴν ἀσφαλῆ πεποιθήσιν ὅτι ἐπέστη ἡ ὥρα τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑπερτάτων ἐκείνων καθήκοντων, ἅτινα ἐπιβάλλονται κατὰ καιροῦς, ὡς ἐρέθη, εἰς τὰ ἔθνη καὶ ἐκ τῆς προθύμου ἐκπληρώσεως τῶν ὁποίων προκύπτει, ἂν λαός τις εἶναι ἱκανὸς νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ἀποστολὴν του, νὰ ζήσῃ καὶ νὰ βαδίσῃ πρὸς τὰ πρόσω.

Οὐχ' ἤττον ὀφείλομεν νὰ κατανοήσωμεν ὅτι ἐν ὅσῳ νομιζομεν ὅτι δυνάμεθα νὰ ἐπιτελέσωμεν τὸν προορισμὸν ἡμῶν ὡς ἔθνος, ἀνευ ἀτομικῶν θυσῶν ὑπερτάτων, ἀνευ αὐταπαρνήσεως ἀπολύτου, μάτην θ' ἀναμεινόμεν ἐπὶ μακρὸν εἰσέτι τὴν πλήρωσιν τῶν ἐλπίδων μας. Ἐθνος μικρὸν καὶ πτωχὸν, κατανάλωσαν ἀσάτως θησαυροὺς ἐνεργείας καὶ δραστηριότητος ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη εἰς πολιτικὰς διαμάχας, στελερὰς πρακτικοῦ τινός καὶ ἐθνικοῦ σκοποῦ, καὶ εὐρεθὲν αἴτην ἐν διλήμματι τοσοῦτον δεινῷ, ἵνα ἐπανορθώσῃ τὰ σφάλματα μακροῦ παρελθόντος, ἐν μιᾷ σχεδὸν ἡμέρᾳ, ἔχει ἀνάγκην ὄλων αὐτοῦ τῶν στοιχείων καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἔχει ἀνάγκην τῆς ὑπερτάτης ἐκείνης ἐξεγέρσεως τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος, ἥτις ἐμπνέει ἐν ἡμέραις δοκιμασιῶν τὰς μεγίστας θυσίας δι' ὧν ἐκτελοῦνται τὰ μεγάλα ἔργα.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, κατὰ τὸ πλεῖστον, ἐνωρὶς συνησάνθη τὰς ὑποχρεώσεις ἃς ἐπέβαλον αὐτῷ αἱ ἀπρόοπτοι περιστάσεις καὶ προθύμως διετέθη εἰς θυσίας, ἐν πολλοῖς ἀνωτέρας τῶν δυνάμεων του· οὐχ' ἤττον πολλὰ ὑπολείπονται εἰσέτι εἰς διάπραξιν καὶ δὲν ἔπαυσαν ἀκόμη μεμψιμοιρίαι τινές, εὐλογοὶ ἴσως, ἀλλ' ἄκαιροι πλέον. Τὸ ἐγγύτατον μέλλον, τὸ πλήρες δοκιμασιῶν, τὸ ἐγκλείον τὴν τύχην τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους ὀλοκλήρου, δέον ν' ἀποβῇ ὁ πολιτικὸς ἀστὴρ τῆς ἐθνικῆς συνείδησεως καὶ κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις αὐτοῦ ὀφείλομεν νὰ ρυθμίσωμεν ἅπαντες καὶ τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἐνεργείας ἡμῶν· εἰς τὰς ἀπαιτήσεις δ' αὐτοῦ ὀφείλομεν νὰ θυσιάσωμεν πολλὰ ἐκ τοῦ παρελθόντος ἀπόνως, ἢ καὶ μέρος ὧσων μετὰ κόπων προσεκτησάμεθα, ἵνα ἐξασφαλίσωμεν τὸ μέλλον ἡμῶν ὀπερ ἄλλως κινδυνεύει νὰ κλείσῃ ἐς αἰεὶ. Ἄν χάριν τοῦ γλισχρου τούτου παρόντος, ἀδιαφορήσωμεν ἢ δὴ, προσποιούμενοι ὅτι ἀγνοοῦμεν τὸν κίνδυνον, θὰ δοκιμάσωμεν μετὰ μικρὸν τὰς συνεπειὰς τῆς ὑποκρίσεώς μας ταύτης, ἐν τῇ ἀφανείᾳ ἥτις μᾶς ἀναμένει καὶ ἐν τῇ χλεύῃ τοῦ κόσμου, ἥτις παρομαρτεῖ παντὶ λαῷ προδίδοντι τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις καὶ τὸν προορισμὸν του, χάριν ταπεινῶν καὶ καπηλικῶν σκέψεων, χωρὶς νὰ ἐπιτεί-

σωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ τὸ φάσμα τῆς ἐσωτερικῆς ἀποσυνθέσεως καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἀπόγνωσιν.

Ἄπαντες ἔχομεν λοιπὸν ἐν τῷ παρόντι ἴδια ἱερὰ καθήκοντα νὰ ἐκπληρώσωμεν, καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ πένητες, οἱ ἄμαθεῖς καὶ οἱ ἐγγράμματοι, οἱ νέοι καὶ οἱ γέροντες, οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες· (πῶς δ' εἰσὶ τὰ καθήκοντα ταῦτα προσεχῶς θέλομεν προσπαθῆσαι νὰ διατυπώσωμεν,) ἐκ τῆς προθύμου δὲ καὶ εὐκρινούς ἐκπληρώσεως αὐτῶν ἠρτῆται ἡ ἐκβάσις ὑψίστων ἐθνικῶν συμφερόντων. Ὁ καιρὸς τῶν θυσῶν ἐπέστη καὶ ἐτέθη ἐν μέσῳ τοῦ ναοῦ ἡ λυδία λίθος τοῦ πατριωτισμοῦ ἐκάστου ἡμῶν. Αὐριον ἴσως ζητηῖται παρ' ὄλων ἡμῶν αἱ ἀνάλογοι τῶν περιστάσεων θυσίαι· εὐτυχεῖς οἱ κατανοήσαντες περὶ τίνος πρόκειται ὁ ἀγὼν καὶ οἱ ἐπακούσαντες εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος.

Ἀποδυόμενοι εἰς τὴν ἱερὰν δοκιμασίαν, ἃς ἔχομεν πρωτίστως πεποιθήσιν εἰς τὸν Θεὸν τῆς Ἑλλάδος, ὅστις διαφυλάξας αὐτὴν ἐκ τῶν κατακλυσιμῶν μακρῶν καὶ σκοτεινῶν αἰώνων, ὡς ἄλλην κίβωτόν, δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ἐγκαταλείψῃ αὐτὴν σήμερον, ὅποταν ὁ ἀγὼν τῆς εἶναι ὑπὲρ ποτε χριστιανικῆς καὶ ἐκπολιτιστικῆς· ἐν τῇ πεποιθήσῃ ταύτῃ εὐρηται τοῦ μέλλοντος ἡμῶν ἀγῶνος· ἡ ἀσφαλὴς ἐγγύησις. Δεύτερον, ἃς ἔχομεν πεποιθήσιν εἰς τὴν μεγάλην καὶ ἀκατάβλητον ψυχὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἣν δὲν κατεπόνησαν ἀνήκεστοι συμφοραὶ καὶ δεινὰ μαρτύρια ἐπὶ σειρὰν αἰώνων, καὶ ἐπὶ τῶν δύο τούτων ἀδικαισίων ἐρισμάτων στηρίζοντες τὸ φρόνημα ἡμῶν, ἃς ἀποδυώμεν μετὰ θάρρους εἰς τὸν ἀγῶνα, ὅστις ἐστὶν ἡ τελείωσις τοῦ ἱεροῦ τῶν γονέων μας ἀγῶνος, ἃς ἀτενίσωμεν εὐτόλμως τοὺς ἐπικειμένους κινδύνους καὶ ἃς ἐπιτελέσωμεν τὰ καθήκοντα ἅτινα ἐπιβάλλουσιν ἡμῖν αἱ περιστάσεις, ἡ ἱστορία ἡμῶν καὶ τὸ ὄνομα δ' ἔφορομεν. Οὐδαὶς ἃς ὀκνήσῃ εἰς τὴν εὐγενῆ σταδιοδρομίαν ἥτις ἀνοίγεται εἰς τὸν πατριωτισμὸν ἡμῶν, διότι πάντες δυνάμεθα καὶ ὀφείλομεν νὰ προσφέρωμεν τι εἰς τὸν βωμὸν τῆς κοινῆς Πατρίδος, ὁ μὲν τὸ αἷμα αἰμοῦ, ὁ ἄλλος τὸ χρῆμα.

Ἡ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν νεωτέρων, ἐν ἐκάστῃ σελίδι, διδάσκει ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς οὐδέποτε ἐφωράθη ἀνάληπτος πρὸ τῶν ἐθνικῶν κρίσεων, ἢ κακῶς ἐκτιμητῆς τῶν καιρῶν καθ' οὓς αἱ θυσίαι ἐπιβάλλονται αὐτῷ ὑπαγορευόμεναι· ἐξ ὑπερτάτων συμφερόντων. Οὐδὲ καὶ σήμερον λοιπὸν θὰ δείξῃ ἡ Πατρίς ἡμῶν ὅτι ἐν πεντηκονταετείᾳ ἐλευθέρῳ βίῳ ἀπέμαθε τὰς ἀρετὰς ταύτας ἀντὶ νὰ τὰς κρατῆται καὶ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἔμαθε μόνον νὰ διαψεύσῃ τὴν ἱστορίαν τῆς εἰς ἣν ἐγκείται ἡ δόξα αὐτῆς.

Ἐφ' ἑθρὸς Σταυρός.

Ἦδη ἄπόταν ἡ πόλις ἡμῶν συμμετέχει τοῦ ἀγαθοῦ ἔργου τοῦ ἁγίου Σταυροῦ· δὲν κρίνομεν ἀπὸ σκοποῦ νὰ ἐκθέσωμεν τινὰ περὶ τοῦ ἱδρύματος τούτου, ὅπερ ἀνήχθη εἰς περιωπὴν διεθνούς θεσμοῦ, ἵνα οἱ ἡμέτεροι συμπολιταὶ ἐν ἐπιγνώσει τοῦ σκοποῦ ὃν ἐξυπηρετεῖ ἢ ἐν λόγῳ Ἑταιρία ἐρ-

χωνται εις άρωγήν του φιλανθρωπικού και πατριωτικού έργου της.

Η άφοσίωσις των τεταγμένων Ιατρών και νοσοκόμων άπεδείχθη ότι είναι ανεπαρκής προς περιθαλψιν των εκ του πολέμου θυμάτων. Προς συμπλήρωσιν εν μέρει των έλλείψεων τούτων καθιδρύθη ο θεσμός του ε' Ερυθρού Σταυρού, οστις δικαίως δύναται να θεωρηθή ως ή μεγίστη προσπάθεια ήτις ποτέ κατεβλήθη υπό της φιλανθρωπίας προς ανακούφισιν των του πολέμου δεινών. Η ίδρυσις του ε' Ερυθρού Σταυρού έλαβεν άφετηρίαν εκ του έν Ιταλία πολέμου του 1859. Είς λόγιος Έλβετός ο κ. Έρρίκος Δουνάν εκ Γενεύης, έχων φιλανθρωπικήν παρά τινων εκ των συμπολιτών του έντολήν, παρέστη εις την μάχην του Σολφερίνου, παρεθύς δε και μετ' αυτήν προσήνεγκε σπουδαίας ύπηρεσίας εις πλείστους τραυματίας. Τάς έντυπώσεις και παρατηρήσεις αυτού ο κ. Δουνάν έδημοσίευσεν έν πονήματι έπιγραφομένω «Μία άνάμνησις του Σολφερίνου,» έν ω σπαραξικαρδίως περιέγραψε τά δεινά των τραυματιών και τά άτελη μέσα της περιθάλψεως αυτών. Η άνάγνωσις του βιβλίου τούτου έπροξένησε πολλήν έν Εύρώπη συγκίνησιν, περιέχει δε λεπτομερείας οδονηράς περι της άγριότητος μεθ' ής γίνεται ο πόλεμος μεταξύ των μάλλον πεπολιτισμένων έθνών της Εύρώπης και περι της άτελείας των μέσων της περιθάλψεως των άτυχών θυμάτων. αιυδένι χαρίζεται ή ζωή, λέγει ο κ. Δουνάν, είναι σφαγή, είναι άγών θηρίων άγρίων. φρενητιώντων και διψώντων, αίμα. Το ίππικόν και το πυροβολικόν άμφοτέρων των μερών έφορμά επί πεδίων κεκαλυμμένων υπό τραυματιών φίλων και έχθρών, ους άδιαφόρως κατασυντρίβουσιν υπό του; ίππους και υπό τούς τροχούς. Ένίοτε οί άντιμαχοόμενοι φονεύουσι τούς τραυματίας και τούς ψυχραγούντας. Κατά την βεβαίωσιν του κ. Δουνάν μετά την μάχην του Σολφερίνου ούκ όλίγοι τραυματίαι διατελούντες έν λιποθυμία έπέφθησαν ζώντες. Ο περιώνυμος περιηγητής και Ιατρός Τουρνφόρ περιγράφων τά κατά την Τουρκικην αυτοκρατορίαν κατά τας άρχάς του παρελθόντος αιώνα, αναφέρει ως φρικωδέστατον δείγμα τας των γενιτσάρων βαρβαρότητας. ότι μετά την μάχην θάπτοσι πολλάκις ζώντας τούς τραυματίας αυτών. Τούτο όμως συμβαίνει σήμερον έν τοις πεπολιτισμένοις στρατοίς της Εύρώπης. Μη νομίση δε τις ότι είναι σπάνιον. Είναι άπεναντίας τόσον συνεχές, ώστε ο άριστος ρώσος στρατιωτικός άρχίατρος Heyfelder συμβουλεύει, όπως τά μετά την μάχην άποστελλόμενα προς ταφήν των νεκρών άποσπάματα συνοδεύουσιν Ιατροί, όπως μη θάπτονται οί λιποθύμοι και νεκροφανείς τραυματίαι. Έν γένει φρικώδεις παριστάσεις συγγραφούς τας άγωνίας της ημέρας της μάχης και των μετ' αυτήν ημερών, οτε σωρείσι όλαι τραυματιών άπέθνησκον άδοθήσοι, στερούμενοι μιζς σταγόνας ύδατος όπως παρηγορήσωσι την άσβεστον δίψαν αυτών. Τις δύναται να συλλάβη έννοιαν τούτων άγωνιών! Έν ταίς έκκλησίαις, έν ταίς πλατείαις, έν ταίς ιδιωτικαίς οικίαις και έν τοις νοσοκομείοις της Καστιλιόνης, της Βρεσκίας, της Κρεμόνης, του Βεργάμου των Μεδιολάνων και άλλων πόλεων κείνται χιλιάδες τραυματιών Ιταλογάλλων, και άλλοι τοσούτοι εις τας υπό των άστριακών κατεχομένας πόλεις, οί δε Ιατροί και οί έξ έπαγγέλματος έθελονταί νοσοκόμοι δέν έπαρκοῦσιν όπως νοσηλεύσωσιν ούδέ το έλάχιστον μέρος τοσούτων πασχόντων. Οί άρρεκτοί άκρωτηριασμοί πλείστων τραυματιών προς άποφυγήν έπιχειμένου εκ γαγγραινης θανάτου είναι ή άφορμή γοερών σκημών. Τά άναισθητήρια δέν έπιτυγχάνουσι πάντοτε, εις πολλούς δε προκαλοῦσι σπουδαίας νευρικές κρίσεις. Η έν Σολφερίνω την 24 Ιουνίου 1859 συναφθείσα μάχη διήρκεσεν από 6:30 πρωταίως μέχρι της έσπέρας. Οί μάχηται άμφοτέρων των μερών έπολογίζονται εις τριακοσίας χιλιάδας άνδρών. Κατά τούς έπισήμως, δημοσιευθέντας άριθμούς έπесον κατ' αυτήν έξ ήμφοτέρων των μερών φονευμένοι και τραυματίαι 42 χιλιάδες στρατιώται και αξιωματικοί.

Η περιθαλψις τοσούτων τραυματιών ήτο τόσω μάλλον άνέφικτος όσο μέγιστος ήτο ήδη ο άριθμός των άσθενών έν τοις άντιμαχοόμενοις στρατοίς. Ω; αείποτε, ούτω και επί της προκειμένης περιστάσεως θέλομεν τούς Ιατρούς διακρινόμενους επί άκαταβλήτω ζήλω και άπολύτω αὐταπαρνήσει. Δυστυχώς όμως ο άριθμός αυτών ήτον άνεπαρκέστατος. Κατά τας οκτώ πρώτας ημέρας ούδεμιά; έτύγχανον θεραπείας ή και άπλής περιθάλψεως; εκείνοι, ού; οί Ιατροί δι' ένός έμφαντικού νεύματος ύπεδείκνουν ως θανατηφόρως τετραυματισμένους, διότι ένεκα της πληθύος των τραυματιών αι φροντίδες των Ιατρών και των νοσοκόμων συνεκεντροῦντο εις τούς παρέχοντας έλπίδα σωτηρίας. Ούτω δε πλείστοι ύπερ της τιμής της σημαίας των τρωθέντες στρατιώται, άπέθανον έγκαταλειμμένοι και μη τυχόντες ως άμοιβής ούτε καν έλαχίστης κατά τας τελευταίας στιγμάς της ζωής των ένδειξέως οίκτου.

Εύτυχώς αι σπαραξικάρδιοι περιγραφαι του κ. Δουνάν δέν έμειναν άκαρποι. Το πόνημα αυτού έλαβε ταχύτατα μέγιστην διάδοσιν, και έπροξένησεν άπανταχού της Εύρώπης μέγιστην συγκίνησιν. Η ιδέα της καθιδρύσεως έταιρίας έπικούρου των στρατιωτικών τραυματιών συνεζήτηθη το πρώτον έν Γενεύη την 9 Φεβρουαριου 1863 έν τινι συνεδριάσει της αὐτόθι έταιρίας της κοινής ωφελείας. «Έλαβε δ' αυτη πρώτην άπαρχήν πραγματοποίησης κατά τον Οκτώβριον του αυτού έτους, δια της συστάσεως αὐτόθι διεθνούς έπιτροπής έπικούρου των στρατιωτικών τραυματιών. Η διεθνής αυτη έπιτροπή ένήργησε παρά ταίς κυβερνήσεσιν όπως έπιτύχη την συνομολόγησιν συμβάσεως, κανονίζουσας τον, ούτω ειπείν, δικαίον του πολέμου. Η έπιτροπή της Γενεύης άπήνητησε σχεδόν άπανταχού ζωηράν συμπάθειαν, ιδία δε έτυχε της συντόνου συνδρομής του Έλβετικού Ομοσπονδιακού Συμβουλίου και του Αυτοκράτορος των Γάλλων. Η έπιζητούμένη διεθνής σύμβασις υπέγραφη έν Γενεύη την 22 Αυγούστου 1864 και γνωστή ύπαρχει μεταξύ των διεθνών κειμένων υπό το όνομα α Σ ύ μ β α σ ι ς τ η ς Γ ε ν ε υ ή ς.

Αι άρχαι αι διατυπωθείσαι έν τη συμβάσει της Γενεύης και έν τη προσέτιφ αυτη πράξει τη υπογραφήσει εκείσε την 20 Οκτωβριου 1868, είναι έν περιλήψει αι εξής: Τά χειρουργεία, τά στρατιωτικά νοσοκομεία, τά κινητά νοσοκομεία και τά ακολουθούντα τούς στρατούς όπως παραλάβωσιν άσθενείς και τραυματίας, κυρύττονται ούδέτερα και ως τοιαῦτα μένουσιν άνενόχλητα και προστατεύονται παρά των διαμαχομένων, έν όσο ύπάρχουσιν έν αυτοίς άσθενείς και τραυματίαι. Το προσωπικόν των νοσοκομείων των χειρουργείων κ τ λ. ήτοι οί έπιμεληται, οί περι την υγειονομικήν ύπηρεσίαν, την διοίκησιν και την μεταφοράν τραυματιών, ως και οί Ιερείς μετέχουσιν των ευεργετημάτων της ούδετερότητας. Οσοι των κατοίκων συνδράμωσι τούς τραυματίας μένουσιν άνενόχλητοι και έλεύθεροι.

Οί στρατηγοί των διαμαχομένων δυνάμεων έχουσι το καθήκον να εκκαλώσι την φιλανθρωπίαν των κατοίκων, προειδοποιούντες αὐτούς περι της συνεπομένης ούδετερότητας. Πας τραυματίας περιθάλλόμενος έν οικία προστατεύει αυτην. Ο κάτοικος ο παραλαβών έν τη οικία αυτού τραυματίας απαλλάσσεται της ύποχρεώσεως του παρέχειν κατάλυμα εις τον στρατόν ως και μέρος των τυχόν επιβληθησομένων ύπερ του πολέμου συνεισφορών. Οί νοσοῦντες ή τραυματίαι στρατιωτικοί παραλαμβάνονται και περιθάλπονται εις οικιαν ή οπούνησιν ήθνικότητα. Σημαία διακριτική και έμοιόμορφος όρίζεται δια τά νοσοκομεία, τά χειρουργεία και τας μεταφοράς των άσθενών ή τραυματιών, ως και περιθραχιόνιον δια το έξουδετέρωθεν προσωπικόν. Η σημαία και το περιθραχιόνιον φέρουσιν Έρυθρόν Σταυρόν επί λευκού θυρεού. Εκτός των αξιωματικών, ών ή παρουσία δύναται να έπιρεάση το άποτέλεσμα του πολέμου, οί περιπεσόντες τραυματίαι εις τας χείρας του

έχθρου άποστέλλονται εις την πατρίδα αυτών, και έν η περιπτώσει μη άναγνωρισθώσιν άνίκανοι μετά την θεραπείαν αυτών, ή και ταχύτερον ει δυνατόν, επί τη συμφωνία να μη λάβωσι τά όπλα διαρκούντος του πολέμου. Αι άρχαι αυται εφαρμόζονται και εις το πολεμικόν ναυτικόν.

Είς τα διεθνή ταῦτα κείμενα προσεχώρησαν όλαι αι χριστιανικαι δυνάμεις, προσεχώρησε δε και ή Τουρκία, ήτις κατόπιν διετύπωσε την αξίωσιν, άναγνωρισθείσαν παρά της Εύρώπης, ν' άντικαταστήση τη έπ' αυτη τον έρυθρόν σταυρόν δι' έρυθρά; ήμισελήνου. Η Έλλάς προσεχώρησε δια της από 5/17 Ιανουαριου 1865 διακοινώσεως του επί των έξωτερικών ύπουργού κ. Δ. Μπουντούρη.

Το έργον του Έρυθρού Σταυρού δέν άποτελεί συνολόν τι επί διαφόρων τμημάτων Ιεραρχικώς προς άλληλα διακειμένων. Τούναντίον αι έταιρίαί και αι έπιτροπαί του Έρυθρού Σταυρού εισί διάφοροι κατά τον οργανισμόν εις τα διάφορα έθνη και όλως άπ' άλλήλων άνεξάρτητοι. Μόνον έντός του αυτού έθνους ύπαρχει Ιεραρχικός τις μεταξυ των διαφόρων έταιριών και έπιτροπών σύνδεσμος, άναγνωριζόμενης κεντρικής τινός άρχης. Κοινός όμως άπάντων σύνδεσμος ύπαρχει ο επιδιωκόμενος σκοπός επί τη βάσει των άνω έκτεθέντων διεθνών νομίμων και κοινών σύμβολον ο Έρυθρός Σταυρός. Τη δ' έν Γενεύη έδρεσον Διεθνές Κομητάτον χρησιμεύει ως κοινόν κέντρον και ως μεσάζων ένίοτε μεταξύ των διαφόρων κατ' έθνη κεντρικών έπιτροπών. Ω; γνωστόν και έν Έλλάδι συνέστη πρό τινων έτών έπικούροι των έν τω πολέμω τραυματιών Σύλλογοις επί τη βάσει των άρχών της Γενεύης, τη πρωτοβουλία της Δ. Μ. της χαριτοδότης Βασιλίσσης Όλγας. Σχεδόν άπανταχού ύπαρχουσιν και έταιρίαί ή έπιτροπαί κυριών, τοιαῦτη δε τις έπιτροπή καθιερώθη ως γνωστόν και ένταῦθα. Ηαρτηρήθη δ' έν γένει, ότι αι κυρίαί προσήνεγκον άνεκτιμήτους προς τούς τραυματίας ύπηρεσίας μετά παραδειγματικής άφοσίωσως.

Το σύστημα του Έρυθρού Σταυρού ούδέν λοιπόν έτερον είναι ή οργάνωσις των έπικούρων ιδιωτικών προσπαθειών, ών προηγουμένως ειλέν ήδη άναγνωρισθη ή σπουδία αξία. Κατά τον Κριμαϊκόν πόλεμον ή Μεγάλη Δούκισσα της Ρωσίας Έλένη Πουλόνια και τριακόσiai ευγενείς κυρίαί Ρωσσιδες κατήλθον εις το στάδιον του πολέμου έπικούροι. Ένθ' δε αι φιλανθρωποι αυται κυρίσι ένοσήλεμον τούς Ρώσους τραυματίας και άσθενείς, το αυτθ έπραττον έν Κριμαία ύπερ των Άγγλων ή μεν κ. Florence Nightingall μετά τριακόνα και τεσσάρων Άγγλίδων κυριών, και αι Άδελφαί του Έλέους ύπερ των Γάλλων. Ουδαμού όμως έφάνη τρανώτερον ή δύναμις της ιδιωτικής ενεργείας οσον έν ταίς ήνωμέναις Πολιτείαις της Αμερικης κατά το διάστημα του τετραετους έμφυλίου πολέμου. Το Κεντρικόν Αμερικανικόν Κομητάτον ήρίθμηι επί του πολέμου τούτου ύπερ τας τριακόνα και τρις χιλ. έπιτροπάς κυριών. Έντός ένός μόνου έτους τω 1864 συνήθροισε και έδαπάνησε 50, 450 000 φράγκων, εις ά προσθετα τά εις είδη κολοσιαία βοηθήματα. Υπολογίζονται δε εις έκκατοντάδας χιλιάδων ο άριθμός των στρατιωτικών άσθενών και τραυματιών ούς ή έν λόγω έταιρία περιέθαλψε και εις πολλάς μυριάδας όσους έσωσεν από βεβαίου θανάτου.

Έπέπρωτο όπως ο αίων ούτος, οστις ειδε τούς καταστρέπτικωτάτους των πολέμων, να ιδη και την καθιδρυσιν πρακτικώτερας τινός ενεργείας προς παρηγορίαν των δεινών του πολέμου. Έάν ή έλπίς του να κατευασθώσι τά έθνικα παθη, να διακεδασθώσιν αι έθνικαι προλήψεις, τουλάχιστον μεταξύ των πεπολιτευμένων έθνών, δέν είναι έντελώς κενή, αλλά μετέχει τινός αληθείας, ούδέν δύναται μάλλον να συντελέση εις το άποτέλεσμα τούτο ή ή κοινή άγαθοεργία προς φίλους και έχθρους επί του πεδίου της μάχης. Οπως δήποτε όμως ή άγαθοποιία προς πάσαντας φέρει έν αυτη την παρηγορίαν αυτης και την ήθικην αυτης ώφελειαν. Είναι δε πρό πάντων αυτη σημεϊον ά-

σφαλές του πολιτισμού εθνους τινός. "Ας εργασθώμεν επομένως τὸ κατὰ δύναμιν ὑπὲρ τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου, βεβαίως ὄντας ὅτι οὕτω καὶ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ αὐτὴν τὴν πατρίδα ἐξυπηρετούμεν.

Μεταφέροντες μεταφράζοντες ἐκ τοῦ «*Moniteur Vinicole*», Γαλλικῆς ἐφημερίδος ἀσχολουμένης εἰδικῶς ἐπὶ τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ ἐμπορίου τῶν οἴνων καὶ τῶν πνευμάτων, τὰ ἐπόμενα, ἄξια τῆς προσοχῆς τῶν ἡμετέρων σταφιδοπαραγωγῶν καὶ σταφιδεμπόρων, λίαν ἐνθαρρυντικὰ περὶ τοῦ ἐν Γαλλίᾳ μέλλοντος τῆς ἡμετέρας σταφίδος.

Ὁ συντάκτης τοῦ ἀρθροῦ τούτου ἐστὶν ὁ γνωστός εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν οἴνων κ. *Magus Rome*, ὅστις ἴδρυσεν τὸ πρῶτον ἐν Γαλλίᾳ οἰνοποιητικὸν ἐργοστάσιον, ποιούμενον πρῆσιν τῆς ἡμετέρας σταφίδος· διὰ τὸ προϊόν δὲ τούτου τῆς βιομηχανίας του ἠξιώθη διπλώματος τιμῆς, οὐδὲ μύθων δὲ καὶ δαπανῶν φεῖσεται πρὸς ἐπέκτασιν καὶ γενίκευσιν τῶν ἐκ σταφίδων οἴνων, ὥστε εὐλόγως δύναται νὰ θεωρηθῆ εὐεργετὴς τῆς Ἑλληνικῆς γεωργίας.

Οἱ ἐκ ξηρῶν σταφίδων οἶνοι.

Ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ἡ ἀμπελοργικὴ παραγωγὴ, ἡ πλουσιωτάτη αὕτη πηγὴ τοῦ ἡμετέρου ἐδάφους, ὑπέστη ἐλάττωσιν ἀξιοσημείωτον. Πολλὰ μάλιστα ἐνέσκηψαν ἐπὶ τῶν ἀμπελῶν μας· καὶ πρῶτον, τὸ ὄϊδιον, οὐτις αἱ καταστροφαι, πρὸ πολλοῦ ἀρξάμεναι, δὲν ἐπαυσαν μέχρι τοῦδε κατατρύχουσαι αὐτάς. Ὡς νὰ μὴ ἦρη δὲ ἡ ἐκ τούτου καταστρεπτικὴ αἰτία, καὶ νέον ἐπῆλθε παράσιτον ἀπὸ πρῶτον νέαν ἐρήμωσιν καὶ συμπληρῶν τὸ ἀρξάμενον ἔργον τῆς καταστροφῆς.

Πάντες γνωρίζουσι τὴν ἀπαισίαν φήμην τῆς Φυλλοξήρας, καὶ ὅτι τὰ πάντα ἐδοκιμάσθησαν πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἀδιαλλάκτου τούτου ἐχθροῦ τῆς ἀμπελοῦ. Ἡ Κυβέρνησις ἐπροστάτευσεν καὶ ἐνεθάρρυνε, ὅση αὐτῇ δύναμις, τὰς γενομένας ἀποπειράς, ἐντούτοις τὰ εἰς ἐνέργειαν τεθέντα μέτρα δὲν ἴσχυσαν νὰ καταβάλλωσιν ἀκόμη τὸ κακὸν καὶ ὁ ἐχθρὸς ἐξακολουθεῖ τὸ ἔργον τῆς ἐρήμωσως μετ' ἐπιμονῆς ἀκάμπτου.

Ἐπαρχίαι ὁλόκληραι ἐρήμωθησαν ἤδη, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἡμισυ συμβάλλουσι πλέον εἰς τὴν ἀμπελοργικὴν παραγωγὴν· κατὰ δὲ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη δυσμενεῖς ἀτμοσφαιρικαὶ περιστάσεις ἐπελοῦσαι, συνέτειναν ὀλεθρῶς εἰς τὴν ἐπαύξειν τοῦ ὑφισταμένου κακοῦ· διότι τὸ δριμύ ψῦχος καὶ οἱ ἰσχυροὶ παγετοὶ κατέστρεψαν ἐν μέρει τὰς δικασθεῖσας τέως ἀμπελοῦς.

Ἄξιον δὲ σημειώσεως ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐστὶν ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ πρᾶγμα ἠλαττοῦτο, κατὰ τοσοῦτον ἡ κατανάλωσις ἐβραίνεν αὐξοῦσα. Ἡ αὐξήσις δὲ αὕτη τῆς κατανάλωσως ἐξηγεῖται εὐχερῶς διὰ τῆς οικονομικῆς ἀναστάσεως εἰς ἡν πρὸ τινος παριστάμεθα. Καθ' ἅπασαν τὴν χώραν ἡ βιομηχανία ἀναπτύσσεται ὀσμῆραις τεραστίως, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἐργατῶν τῆς βιομηχανίας θάινει σταθερῶς εἰς αὐξήσιν. Ὁ ἐργατικὸς οὗτος πληθυσμὸς, κατὰ λόγον τοῦ εἶδους τῆς ἐργασίας καὶ τῶν ὄρων τῆς διατροφῆς, ποιεῖται τακτικῶς χρῆσιν τοῦ οἴνου, ὡς ποτοῦ συνήθους· ἡ αὐξήσις δὲ τῶν ἡμερομισθίων, ἐν ὅλοις τοῖς κλάδοις τῆς βιομηχανίας, προήγαγεν ἀρκούντως τὴν εὐμερίαν ἐν ταῖς ἐργατικαῖς τάξεσιν, ἡ δὲ εὐμερία ἐκδηλοῦται πρὸ παντός καὶ εὐλόγως ἐν τῇ τροφῇ. Ἀναμφιβόλως ἡ βελτίωσις αὕτη, ἐν τῇ διαίτη τῆς μάλλον ἐνδιφροῦσης τάξεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας, εἶναι γεγονός λίαν εὐχάριστον. Προσθετόν δὲ ἀκόμη εἰς τὰ αἴτια ταῦτα τῆς ἐπαυξήσεως τῆς κατανάλωσως, τὴν σταθερὰν αὐξήσιν τῆς ἐξαγωγῆς, ὑποβοηθουμένης ὑπὸ ἀπειρῶν μέσων συγκοινωνίας.

Εἰς τὴν πάντοτε αὐξοῦσαν ταύτην κατανάλω-

σιν ἔδει τὸ εἰδικὸν ἐμπόριον οὐχ' ἤττον νὰ ἀνταποκριθῆ, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ ὑπερβῆ ὄριόν τι εἰς τὰς τιμὰς αἰτινες ἐπρεπε πάντοτε, τούλάχιστον διὰ τοὺς κοινούς οἴνους, νὰ καθιστῶσιν αὐτοὺς πρσιτοὺς εἰς τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν τῶν κατανάλωτων. Εἰς τοῦτο ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐνέκυψε τὸ ἐμπόριον, καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἡ λύσις τοῦ προβλήματος τούτου ἐφάνη ἀνέφικτος, καὶ εἰς τὰ γονιμώτερα ἀκόμη πνεύματα. Ἀλλὰ τί ἐδύνατο νὰ πράξωσιν ἀπέναντι δεδομένων τῶσαν κατηγορηματικῶν ὑπὸ τὴν ἀριθμητικὴν αὐτῶν ὑποτύπωσιν καὶ αἰτινα δύναται τις νὰ διατυπώσῃ ὡς ἐξῆς: Ὅταν ἔχωμεν παραγωγὴν ἐλάσσονα τῆς καταναλώσεως κατὰ πολλὰ ἑκατομύρια ἑκατολτρῶν, π. χ. 30 ἑκατομ. ὡς κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος, τίνι τρόπῳ νὰ ἐπαρκῆσῃ εἰς τὴν ζήτησιν κατὰ τὸ ἐλλείπον; Οἱ ἀναζητῆται ἐτέθησαν εἰς τὸ ἔργον, διότι εὐλόγως ἐρρήθη ὅτι ἡ ἀνάγκη τέχνης κατεργάζεται καὶ οὐδὲν ἕτερον πλὴν τῆς ἀνάγκης ὠθεῖ πρὸς τὰ πρόσω πλειότερον τὸ ἀναζητητικὸν καὶ ἐφευρετικὸν πνεῦμα.

Πλεῖστοι ὅσοι ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου δοκιμασίαι καὶ ἐν τούτοις δὲν ἐνόησεν νὰ συμπαραλάβῃ ἐν-αὐθα εἰμῆ ὅσας διηύθουν χεῖρες τίμια καὶ οὐχὶ τὰς ἀποπειράς, πολυαριθμούς, φεῦ! τῶν ἐπιβλαβῶν σκευασιῶν, αἰτινες ἠξίουσαν ἀντικαταστήσωσιν τὸν οἶνον, ἀγνωστὸν διὰ τίνος ἀνωμένου μίγματος, τὸ ὁποῖον ἡ δικαιοσύνη εὐλόγως κατεδίωξε καὶ δικαίως ἐτιμώρησε. Τὰ πρῶτα ἐν τούτοις πειράματα δὲν κατέληξαν εἰς αἰσίον ἀποτέλεσμα· τούτο κυρίως ἐπεφυλάσσετο εἰς μόνον τοὺς λογικῶς σκεπτομένους οὕτω: πρὸς κατασκευὴν τοῦ οἴνου χρειάζεται σταφυλή· καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας οἱ ἐκ ξηρῶν σταφίδων οἶνοι ἀνεκαλύφθησαν.

Τὸ ἐμπόριον εἶχεν ἤδη εἰς χεῖρας τοῦ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος, τὸ μέσον δηλονότι νὰ κατασκευάσῃ οἶνον, γνήσιον οἶνον, ἐν ποσότητι ἐπαρκεῖ, πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐκ τῆς παραγωγῆς ἐλλείματος. Ὡς καθ' ὅλας τὰς ἀνακαλύψεις καὶ ἐφευρέσεις, καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ ἀφελία δὲν ὑπῆρξεν ἐν πᾶσιν ἀμεμπτος. Ἐν τούτοις ἡ ἀρχὴ ἀνεγνωρίσθη καὶ αὕτη ἦτο τὸ μάλον οὐσιώδες, εἰς τὴν πρακτικὴν δ' ἐναπόκειτο, ἐν βραχεῖ χρόνῳ, νὰ γνωρίσῃ εἰς τοὺς βιομηχάνους μέσα ἀσφαλῆ πρὸς ἐπίτευξιν ἐντελῶν προϊόντων. Τὰ προκύψαντα, διὰ μεγίστων θυσιῶν, διὰ μελέτης συντόνου, πείρας καὶ χρήματος, τελικὰ ἀποτελέσματα, κατεκτήθησαν ἤδη ὑπὲρ τῆς βιομηχανίας.

Ἡ Διοίκησις, ἡ: εἰς εὐλόγως ἀνησῶχει ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς νέας ταύτης βιομηχανίας, ἠθέλησε νὰ ἐξελέγξῃ τὰ προϊόντα τῆς. Δι' ὃ τὸ ἀνώτατον τῆς ὑγιεινῆς Συμβούλιον, τὸ γραφεῖον τῶν ἐμμέσων φόρων, καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῶν Παρισίων, ἐκλήθησαν νὰ ἐκφέρωσι γνώμην ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐκ ξηρῶν σταφίδων οἴνων· ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα ὄλων τῶν ἐλέγχων καὶ πᾶσῶν τῶν ἀναλύσεων ὑπῆρξε τὸ αὐτό· ὅτι, δηλονότι εἶναι ἀδύνατον νὰ εὕρη τις διαφορὰν μεταξὺ τῶν ἐκ ξηρῶν σταφίδων οἴνων καὶ τῶν ἐκ νωπῶν σταφυλῶν.

Τότε ἡ βιομηχανία αὕτη, περιδεῆς ἐν τῇ γενέσει τῆς, κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, ἦν θὰ ὀνομάσω περίοδον τῶν ἀναζητήσεων, ἔβη πρὸς τὰ πρόσω καὶ ἤδη ἐνασκειται ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ. Πολυάριθμα ἐργοστάσια, ἐφωδιασμένα με παντοῖα μηχανήματα καὶ λητουργοῦντα διὰ νεωτάτων τελειοποιήσεων, ἐργάζονται περὶ τοὺς Παρισίους, τὰ δὲ προϊόντά των, ἐκτιμώμενα δικαίως καὶ χρησιμοποιοῦμενα, ὡς ἀνώτερα στοιχεῖα εἰς πλεῖστα εἶδη λευκῶν οἴνων, ἐν οἷς πρότερον συνεκεράνυσαν μελανοῦς οἴνους τῆς Μεσημβρίας, τῆς Ἰσπανίας ἢ τῆς Ἰταλίας, παρέχουσιν εἰς τὸ ἐμπόριον τὰ μέσα ἵνα ἐπαρκῆ εἰς τὰ ἐλλείματα τῆς παραγωγῆς. Προβαίνω δὲ καὶ εἰς περαιτέρω: καὶ ἂν δεχθῶμεν, δηλονότι ὅτι ἡ συγκομιδὴ ἀποκαθίσταται εἰς τὴν πρῶτην αὐτῆς θέσιν, ὅπερ πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν καὶ ἐν τῇ κανονικῇ αὐτῆς ἀναπτύξει, οὐδέποτε θέλει ἀποβῆ ἐπαρκῆς εἰς τὴν αὐξοῦσαν ὀσμη-

μέραι κατανάλωσιν τῶν κοινῶν οἴνων. Ἀλλὰ καὶ ἀπ' ἑτέρου διὰ τῶν ἐπιτεταχθέντων συγκερασμῶν πρὸς τοὺς ἐκ ξηρῶν σταφίδων οἴνους, ἡ κατανάλωσις αὕτη, ὅσον ἀφθονος καὶ ἂν ᾖ, ἔσεται πάντοτε ἐξησφαλισμένη.

Ὁ ἐλογιζόμενος ἀδικὸς ἐὰν ἐν τῇ μελέτῃ ταύτῃ παρέλειπον νὰ εἶπω τινὰ περὶ τῆς πρώτης ὕλης εἰς ἡν ὀφείλομεν τὰ εὐάρεστα ταῦτα ἀποτελέσματα. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὀφείλομεν νὰ ἀποτίσωμεν φόρον εὐγνωμοσύνης ἐπὶ τοῦ προκειμένου, διότι ἐκ ταύτης μόνης τῆς χώρας ἀρμόμεθα τὰ προϊόντα αἰτινα κέκτηνται τὰς ἀναφορετικούς ιδιότητας πρὸς κατασκευὴν οἴνων ἐκ ξηρῶν σταφίδων. Ἡ σταφὶς ἢ πρὸς τοῦτο ποιούμεθα χρῆσιν, εἶναι γνωστὴ εἰς τὸ ἐμπόριον ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος, πᾶσαι δὲ αἱ ἄλλαι ξηραὶ σταφίδες, εἴτε τῆς Ἰσπανίας, εἴτε τῆς Τουρκίας, εἴτε τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, δοκιμασθεῖται ἐναλλάξ, δὲν ἔδωσαν τόσον καλὰ ἀποτελέσματα· μόνη ἡ Κορινθιακὴ σταφίς, ἡ παραγομένη ἐν Ἑλλάδι ἱκανοποίησεν τὴν ἡμετέραν βιομηχανίαν ἐν πᾶσι.

Διὰ τοῦ προϊόντος λοιπὸν τούτου, περιελθόντος παρ' ἡμῖν εἰς τὴν τάξιν τῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης, ἐγενομεθα ἤδη φόρου ὑποτελεῖς πρὸς τὴν χώραν ταύτην. Ἡ Γαλλία εἰσεκόμισεν ἤδη ἀπὸ δύο ἐτῶν σημαντικὰς ποσότητας ἐκ τῆς σταφίδος ταύτης, τὸ δὲ ἐμπόριον αὐτῆς τείνει ὀσμῆραις εἰς αὐξήσιν, καὶ ἐντὸς μικροῦ, τὸ ποσοδὸν ὅπερ ἐτησίως θέλομεν ζητεῖ ἐκ τῆς Ἑλλάδος, θέλει ὑπολογίζεσθαι καθ' ἑκατοστῶς χιλιάδων τόνων.

Αἱ ἐμπορικαὶ αὗται σχέσεις, τεθεμελιωμένα ἐπὶ προϊόντος γνωστοῦ ἀπὸ τῆς χθὲς μόλις, καὶ τοσοῦτον πολυτιμοῦ σήμερον, ὑπὸ διττὴν ἐποψίν ἔσονται δι' ἡμᾶς εὐχάριστοι· πρῶτον, καθ' ὅσον εὐρίσκομεν παρὰ φίλῳ λαῶ προϊόν οὐτινος ἡ χρεῖς παρ' ἡμῖν κατέστη ἀνάγκη ἀναπόφευκτος· δεύτερον, καθ' ὅσον συσφιγγονται διὰ τῶν σχέσεων τούτων οἱ δεσμοὶ οἰτινες συνδέουσιν ἡμᾶς πρὸς ἔθνος πρὸς ὃ αἰσθανόμεθα ἐκ παλαιῦ ἰσχυρὰς συμπαθείας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Σήμερον ἀφίκετο ἐνταῦθα τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα:

«Οἱ Καίροι τοῦ Λονδίνου λέγουσιν ὅτι ἡ Ἑλλάς ὀφείλει νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ὀροθεσίαν ἧτις χορηγεῖ αὕτη εἰρηνικῶς μεγάλα ὕλικα ἀποτελέσματα, ἐπειδὴ αἱ δυνάμεις ἐπιθυμοῦσι τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης.

Τρία τάγματα χθὲς ἀνεχώρησαν ἐξ Ἀθηνῶν διὰ τὴν ὀροθετικὴν γραμμὴν.»

— Ἡ «Ἦρα», τὸ ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ ἡμετεπίσημον ὄργανον τοῦ κ. Τρικούπη, ἐδημοσίευσεν ἐν εἰδει κοινοποιηθέντος, τὰ ἐπόμενα περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως καὶ τῆς πορείας, ἡν δέον ν' ἀκολουθῆσῃ ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις:

«Κατὰ τὰς χθεσινὰς εἰδήσεις μιὰ μόνη δύναμις ἀντετάχθη κατὰ τῆς παραδοχῆς τῆς προτάσεως τῆς Πύλης περὶ τῆς Ἑλληνοτουρκικοῦ συνόρου· οὐχ' ἤττον ὁμοῦ πιθανογίνεται ἡ συμφωνία τῶν Δυνάμεων, ὅπως συστήσωσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὴν Ὄθωμανικὴν πρότασιν, ἀφοῦ καὶ ἡ ἀντιτασσομένη εἰς αὐτὴν δύναμις ἐδήλωσεν, ὅτι δὲν ἐπιμένει ἀρνούμενη τὴν σύμπραξιν αὐτῆς εἰς τὴν σύστασιν, ἵνα μὴ ἀποχωρισθῇ τῶν ἄλλων Δυνάμεων. Κατόπιν τῶν εἰδήσεων τούτων διεδόθη χθὲς, ὅτι συγκληθήσεται ἡ Βουλὴ εἰς ἑκτακτον Σύνοδον, ἀλλ' ἡ διάδοσις θεωρεῖται ἀβάσιμος, ὡς κρίνοντος τοῦ Ἰπουργοῦ περιττὴν τὴν γνώμην τῆς Βουλῆς πρὸς ἀπόρριψιν προτάσεως, ἡν ἅπαν τὸ ἔθνος καταδικάζει ὡς ἀπαράδεκτον. Εἰς τὴν σύγκλησιν ἐκτάκτου Συνόδου θὰ προσέφευγεν ἡ Κυβέρνησις μόνον, ἐν ἣ περιπτώσει θὰ παρίστατο τὸ ἔθνος διχογνωμοῦν περὶ τῆς ληπτέας παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ζητήματι ἀποφάσεως· ἀλλὰ τοιαύτην διχογνωμίαν δὲν δύναται νὰ προκαλέσῃ ἡ γνωστὴ τῆς Τουρκίας πρότασις, ὡς ὀλοτελῶς ἐξερρημῆγη σπουδαίως.»

— Από της άρχης της εβδομάδος τούτης ή επετίθη έπιτροπία των κυριών του α' Βουθροῦ Σταυροῦ επελάβετο τὸ ἔργον τῆς συλλογῆς ἐργάνων ὑπὲρ τῶν τοῦ πλῆθους τραυματιῶν. Αἱ εὐγενεῖ καὶ φιλόανθρωποι δέσποιναι, αἱ ἀπαρτιζοῦσαι τὴν Ἐπιτροπείαν ταύτην, καθ' ἑκάστην θεῶν-σαι περιερχόμενοι τὰ καταστήματα καὶ τὰς οἰκίας ἐπιτελοῦσι, μετὰ ζήλου ἀνωτέρου παντός ἐπί-νου, τὸ ἀνατεθὲν αὐταῖς ἔργον ὑψηλῆς φιλανθρωπίας. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν μόχθων τῶν εἰσιώ-μαθάνομεν λίαν εὐάρεστον, παρὰ πᾶσι δὲ τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις τυγχάνουσιν εὐμενεστάτης ὑποδοχῆς καὶ διὰ πλείστων ἐκδηλοῦται αὐταῖς ὅτι ἐκτιμᾶται κατ' ἄξιον τὸ ἔργον τῶν καὶ ὁ σκοπὸς αὐτοῦ. Πολλὰ δίκαια συγχαρητήρια δρέλλονται εἰς τὰς εὐγενεῖς δεσποίνας τῆς ἐπιτροπείας ταύτης, οὐ μόνον διότι προσεφέρθησαν νὰ συντρέξωσιν εἰς ἔργον οὕτινος ἡ ἱερότης ἐστὶν ἀναμφισβήτητος, ἀλλὰ καὶ διότι ἐν τῇ διορατικότητι τῶν πρώτων παρ' ἡμῖν διίδον τὴν κρισιμότητα τῶν καιρῶν καὶ ἀνέλαβον νὰ ὑπομνήσωσιν εἰς ἡ-μᾶς τοὺς ἄνδρας τὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡμέτερα καθήκοντα. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐργασίας τῆς Ἐπιτροπείας ταύτης θὰ γνωρίσωμεν τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις διὰ τοῦ προσεχούς φύλλου.

— Τῇ πρωτοβουλία πατριωτῶν καὶ φιλανθρωπῶν τινῶν ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, μελε-τᾶται κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα, τίνι τρόπῳ δύναται νὰ ὀργανωθῆ ἑπαρκῆς συνδρομὴ εἰς τὰ μέλη τῶν ἀπόρων ἐκείνων οἰκογενειῶν, αἵτινες διὰ τῆς ἐπιστρατείας ἐστερήθησαν τῶν προστατῶν των καὶ ἔμειναν ἄνευ πόρων. Τὴν φιλόανθρωπον ταύτην μέ-ριμναν προεκάλεσέ καὶ κατέστησεν, ὡς εἰπεῖν, ἐ-πιβλητικὴν ἡ νομοδοτηθεῖσα ἐπ' ἐσχάτων κατάρ-γῃται τῶν ἀπὸ τῆς στρατεύσεως ἀπαλλαγῶν, πρὸς δὲ καὶ ἀξιοδράκρυτα τινὰ περιστατικὰ ἐπελθόντα εἰς τὰς ἐγκαταλειφθείσας οἰκογενεῖς, ἅτινα εὐ-γλώττως συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς προστασίας των, ἐκ μέρους τῆς εὐπορούσης μερίδος τῆς κοινωνίας. Ἡ ἐπιστρατεία ὅπως μέχρι τοῦδε ἐφρημόθη, δη-λαδὴ τῶν εὐλόγων ἀπαλλαγῶν, ἔκαμε θύματα πολλὰς οἰκογενεῖς, ἐξ ὧν ἀφήρσετε τοὺς προστά-τας καὶ τοὺς συντηροῦντας προκειμένου δ' ἤδη νὰ ἐφαρμοσθῆ ἐν τῇ γενικότητι αὐτῆς, δὲν εἶναι δύσκολον νὰ προῖδη τις εἰς ποίαν ἀπόγνωσιν θέ-λει ἐμβάλλει ἄλλους ἀπόρους οἴκους στερουμένους καὶ τοῦ τελευταίου προστάτου των. Τί θὰ ἀπο-γίνῃ ἡ γὰρὰ μήτηρ, ἡ ὁ ἀνίκαιος πατὴρ στερού-μενος τοῦ υἱοῦ, ὅστις διὰ τῆς ἐργασίας του διέ-τερεν αὐτοὺς ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ γήρατός των; τί θὰ ἀπογίνωσι τὰ ἀνήλικα ὄρρανα καὶ αἱ τρυ-φεραὶ κόραι, ἐκ μέσου τῶν ὁποίων ἀπάξεται ὁ πρωτότοκος ἀδελφός, ὁ ἐργαζόμενος ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ὁ προστατεύων τὴν νεότητά των; Ἐν Ἑλλάδι ὅπου οἱ οἰκογενειακοὶ δεσμοὶ διατελοῦσιν ἄρρηκτοὶ ἐπὶ μακρὸν, ὅπου συνήθως αἱ πρὸς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ὑποχρεώσεις τοῦ οἰκογενειάρχου με-ταβαίνουσιν εἰς τοὺς πρεσβυτέρους τῶν υἱῶν, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἐπιστρατείας ἐν τῇ καθολικότητι αὐτῆς, δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῆ ἄνευ ὀ-λεθρίων καὶ καταστρεπτικῶν συνεπειῶν. Τὰς συ-νεπείας ταύτας δύναται νὰ ἀποτρέψῃ ἐν μέρει μόνον ἡ φιλανθρωπία τῶν εὐπόρων τάξεων, καὶ τοῦτο μελετᾶται ἤδη ἐνταῦθα παρὰ πολλῶν φι-λανθρωπῶν συμπολιτῶν. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι αἱ ἀγαθὰ αὐτὰ προθέσεις θέλουσι τύχει τῆς ὑπο-στηρίξεως τοῦ κοινοῦ, ὅπερ οὕτω ἔζη τὴν γλυ-κειάν ἱκανοποιῆσιν ὅτι δὲν ἠνέχθη νὰ ἴδῃ ἐν μέσῳ αὐτοῦ, ἐν πένιᾳ καὶ ἀπογνώσει ἀπόρους οἰκογε-νείας αἵτινες ἔδωσαν τῇ πατρίδι ὅ,τι εἶχον προσ-φιλέστερον καὶ πολυτιμώτερον, οὐδὲ ἠνέχθη νὰ βρυθμηθῆ ἐν τῷ γήρατι, ἔστω καὶ εἰς γονεὺς, διότι τῷ ἀφρηθῆ συν τῷ ἀγαπητῷ υἱῷ καὶ ὁ ἄρ-τος τῶν τεθλιμμένων γηρατειῶν του.

— Ὁ κάλλιστος συμπολίτης ἡμῶν κ. Γεώργ. Γιδόπουλος ἔμπορος ἐδώρησατο εἰς τὸ ἐνταῦθα Πτωχοκομεῖον καὶ τὸ Νοσοκομεῖον δραχμ. 400, ἀνὰ 200 εἰς ἕκαστον, ἐπ' ὄνοματι τοῦ χριστά-του θυγατρῆος του, τῆς μικρᾶς Σαπφούς, ἥτις ὑ-νοήθη κατὰ τὴν τελευταίαν κληρώσιν τοῦ δανεῖου

τῆς ἔθνικῆς Τραπεζῆς. Τὰ ἀδελφάτα ἀμφοτέρων τῶν φιλανθρωπικῶν τούτων ἰδρυμάτων ἐκφράζουσι δι' ἡμῶν τῷ ἀξιοτίμῳ κ. Γιδόπουλῳ καὶ τῇ καλ-λίστῃ θυγατρὶ του πολλὰ εὐχαριστήρια.

— Τὰ τέκνα τοῦ πρό τινων ἡμερῶν ἀποβίω-σαντος καλοῦ ἀγαθοῦ συμπολίτου μας Νικολάου Χαραλάμπη προσέφερον εἰς τὸ ἐνταῦθα Δημοτ. Νο-σοκομεῖον εἰς μνήμην τοῦ αὐτῶν σεβαστοῦ πατρὸς φρ. πεντήκοντα ἑπίσης καὶ διὰ τοῦ κ. Μακρυγιάν-νη φρ. πεντήκοντα ὑπὲρ τοῦ ἐνταῦθα Πτωχοκο-μεῖου.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐξετέθη εἰς μει-οδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ κατασκευὴ τῆς ἀπὸ Πα-τρῶν εἰς Αἴγιον ἐθνικῆς ὁδοῦ, ἀλλὰ δυστυχῶς οὐ-δεὶς προσῆλθεν εἰς αὐτὴν μειοδότης ἐργολάβος, διότι κακῶς προὔτελογίσθη ἡ δαπάνη καὶ οὐδενὶ συμφέρει νὰ ἀναλάβῃ τὸ ἔργον ὑπὸ τῆς τιμῆς τὴν ὠρισθεῖσαν ὡς ἰσχυρῶς ἔρος τῶν προσφορῶν. Καὶ ἐν τούτοις ἡ στρώσις τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἥτις συνδέει δύο πόλεις εἰς πολλὰς καὶ ἀδύνατους δια-τελοῦσας πρὸς ἀλλήλας σχέσεις, καὶ θὰ διευκολύνῃ ἀπειρεῖαν κτημάτων παρακειμένων, ἐπέγει εἰς ὑπατον βαθμὸν καὶ δένον νὰ μὴ ἀναβληθῆ ἐπὶ πλέον πρὸς ζῆμιαν τοῦ τόπου μεγίστην.

— Τῇ 25 Μαρτίου ἐπετείῳ τῆς Παλιγγνε-σίας ἡμῶν ὀμιλήσει περὶ τὴν 5 ὥραν Μ. Μ. ἐν τῇ ἐνταῦθα πλατείᾳ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου ὁ ἱατρός κ. Γεώργιος Διαμαντόπουλος ἐν περὶ λόγῳ ὁ δὲ Δικηγόρος κ. Ἡλία Σουδοῦνός ἀπαγγελεῖ ἔμμε-τρον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Σημαίαν προσφώνησιν.

— Μετ' εὐχαριστήσεως μανθάνομεν, ὅτι ὁ ἱα-τρός κ. Ἰωάννης Παππαλουκάς περατώσας τὰς σπουδὰς του ἐν Παριεῖσι ἀφίκετο ἐνταῦθα πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ὑψηλοτάτου τούτου ἐπαγγέλματός του, καὶ κατέκησεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Διονυσο-πούλου ἀπέναντι τοῦ Εἰρηνοδικείου τῆς Βεραίου Πλευρᾶς. Δέχεται δὲ ἐπισκέψεις κατ' οἶκον ὀ-ρεᾶν ἀπὸ τῆς 3—4 Μ. Μ. ὥρας καθ' ἑκάστην. Ἐσμὲν δὲ πεποισμένοι, ὅτι ἡ πόλις ἡμῶν, ἀπο-λαύσασα καὶ ἕτερον Ἀσκληπιάδην μορφωθέντα ἐν ᾧ τόπῳ τὸ κέντρον τῶν φώτων πάσης ἐπιστήμης καὶ τέχνης καὶ σπουδάζαντα εἰδικῶς τὰ νοσή-ματα τῶν παιδῶν, ἐμπράγματον θέλει δεῖξει τὴν πρὸς αὐτὸν ὑποδοχὴν τῆς, ἵνα καρπωθῆ καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν τούτου γνώσεων.

— Τὸ ἐνταῦθα ἔδρευον 15 τάγμα τοῦ Πεζικοῦ ἀναχωρεῖ προσεχῶς εἰς Ἀγρίνιον. Ἡ φρούρησις τῆς πόλεως ἀνατεθῆσεται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὴν χω-ροφυλακὴν, ἥτις θέλει ἐνισχυθῆ ὑπὸ νέας δυνάμεως, ἀργότερον δὲ εἰς τὴν Ἐθνοφυλακὴν, διότι καὶ ἡ χω-ροφυλακὴ θὰ συμμεθεξῆ κατ' ἄ λέγεται, τῶν καθα-ρῶς στρατιωτικῶν ἔργων.

— Διὰ γνωστοῦν λόγους τὸ ἐνταῦθα ἔδρευον τάγμα εἶχε ὑστερήσῃ κατὰ τὴν ἐκγύμνασιν τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὸ ἀνδρῶν, ἀπὸ τίνος ὅμως αἱ ἀσκήσεις ἐνταῦθα γίνονται μετὰ δραστηριότητος καὶ ἐπιμελῶς, οἱ δὲ κ. κ. Ἀξιωματικοὶ ἅπαντες, βιηθούμενοι καὶ ὑπὸ φιλοτίμων ὑπαξιωματικῶν, οὐδενὸς φείδονται κόπου ἵνα ἀναδείξωσι καὶ τὸ τάγμα τοῦτο ἐράμιλλον τῶν ἄλλων.

— Πολλοὶ προσέρχονται ἐνταῦθα καθ' ἑκά-στην ὑπὸ τὰς σημαίας ἐκ τῶν κληθέντων ἐφέδρων, μετὰ δραστηριότητος δ' ἐνεργεῖται ἡ καταδωξίς καὶ ἡ σύλληψις τῶν φυγοστρατῶν. Εἰς τὸ τελευ-ταῖον τοῦτο ἔργον ἐκτακτὸν δραστηριότητα ἐπι-δεικνύει ὁ κάλλιστος ἐνωματάρχης κ. Πανόπου-λος, ὅστις παρ' ἡμῖν ἤδη εἶναι ὅτι ἦτο μέχρι τοῦδε διὰ τὰς Ἀθῆνας ὁ γνωστός καταστάς Ῥι-ζόπουλος.

— Οἱ περὶ τὸν στρατῶνα τῆς ἐνταῦθα Χωρο-φυλακῆς κατοικοῦντες δεινῶς ὑποφέρουσιν ἐκ τῶν ἀπορημάτων τῶν σταύλων, ἅτινα ῥίπτονται εἰς τὴν ὁδὸν καὶ ἀναδίδουσι δυσωδίαν καὶ μιάσματα. Ἡ ὥρα τοῦ ἔτους καὶ τὰ κατατρώχοντα τὴν πό-λιν νοσήματα, ἐπιβάλλουσι πλείοτερον μέριμναν ἐπὶ παντός δυναμένου νὰ δεινώσῃ τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν τοῦ τόπου.

— Ἡ δι' ἡμερομισθίων κατασκευαζομένη ὁδὸς Ἀ-χαίας γενιᾶ παράπονα καθ' ἑκάστην ἐκ μέρους τῶν εἰς αὐτὴν ἐργαζομένων προτιμήσεις τινὲς ἀ-

δικαιολόγητοι καὶ γαριστικαί, ἀποδιώκουσι τοὺς κηλοὺς ἐργάτας, πολλὸ δὲ δημόσιον χρεῖμα φαίνε-ται ὅτι ἀναλίσκεται ἐκεῖ εἰς μάτην. Καλὸν εἶναι νὰ ἀρθῶσιν ὅσον τάχιστα τὰ αἷτια τῶν παραπ-των.

— Τὰ τεχνικὰ ἔργα τοῦ κατασκευαζομένου δευτέρου τμήματος τῆς ὁδοῦ Καλαβρύτων, ἀπὸ Χηλανδρίτζης εἰς Ἀόπεσι, ἀνεστάλησαν δι' ὄν λο-γον ἐξεθέσαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, ὅτι δηλαδὴ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἐργολαβίας ὁ ἐργο-λάβος ὤρριε νὰ προμηθευθῆ ἄμμον ἐκ τῶν παρα-κειμένων ρευσμάτων, ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ ρεύματα ταῦτα οὐδὲ κόκκον ἄμμου ἔχουσιν, ἐργολάβος ἡ-νγκάσθη νὰ προμηθευθῆ τοιαύτην ἐξ ἀποκοπῆς βράχων ὁ κ. Νομομηχανικός διέταξε διὰ τοῦτο τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐργασίας ὁ ἐργολάβος δ' ἀφ' ἑτέρου ζητεῖ ἤδη συμπληρωματικὸν προὔπολογι-σμόν διὰ τὴν προμήθειαν τῆς ἄμμου, ἥτις ὑποβάλλει αὐτὸν εἰς μεγαλητέρας δαπάνας. Ὁ κ. Νο-μομηχανικός παρακαλεῖται, ἀφοῦ δὲν ἔσχε τὴν πρόνοιαν νὰ καθορίσῃ τὰ πάντα ἀκριβῶς καὶ δὲν ἔλαβε τὸν κόπον νὰ παρατηρήσῃ τὰ παρακειμένα ρεύματα, νὰ συντάξῃ ὅσον τάχιστα τὸν ζητού-μενον συμπληρωματικὸν προὔπολογισμόν, διότι ἔνεκα τῆς βραδύτητος ταύτης θὰ ἀναβληθῆ ἐπ' ἀ-πειρον ἀκμήν ἡ κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἢν δύο ἐπαρχίαι μετ' ἀνυπομονίας ἀναμένουσι νὰ ἴδωσι τετελεσμένην καθόσον μετὰ μικρὸν ἐκλεί-πει εἰς τὰ μέρη ἐν οἷς πρόκειται νὰ κατασκευα-σῶσιν τὰ τεχνικὰ ἐκεῖνα ἔργα, τὸ ἀναγκαῖότερον σπαιχεῖον, τὸ ὕδωρ, οὕτω δὲ θὰ ἀναγκασθῶμεν πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν ἔργων νὰ περιμένωμεν τὰ πρωτοβρόχια, ἢ ν' ἀναγκάσωμεν τὸν ἐργολάβον νὰ μεταφέρῃ μακρόθεν τὸ ἀναγκαῖον ὕδωρ δι' ἡ-μιόνων, ὅπερ θὰ ἐπιφέρῃ νέας βραδύτητας, νέους προὔπολογισμοὺς, νέας περιπλοκάς κτλ. ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου αἱ βραδύτητες στενοχωροῦσι τὸ κοινόν, ὅπερ δὲν εἶναι διατεθειμένον νὰ συγχωρήσῃ οὐδεμίαν παράλειψιν ἢ ἀπροσεξίαν, τείνουσαν νὰ βραδύνῃ τὴν στρώσιν τῆς ὁδοῦ ταύτης. Παρακα-λοῦμεν νὰ καταβληθῇ ἐφ' ὅσον εἶναι ἀκμήν κα-ρὸς, πᾶσα ἐνέργεια, πρὸς ἄρσιν τῶν παρενθεῖν-των ἐπὶ τοῦ προκειμένου κωλυμάτων.

— Ὁ ἡμέτερος συμπολίτης κ. Χρῆστος Κορύλ-λος ἱατρός ἐκ τῶν καλλίστων παρ' ἡμῖν, ἀνέ-λαβε πᾶν φιλοτίμως ὑπηρεσίαν, ὡς ἱατρός, παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ Ἐρυθρῷ Σταυρῷ καὶ ἀπὸ τῆς πα-ρελθούσης ἐβδομάδος ἀπῆλθεν εἰς Ἀθῆνας πρὸς πληρεστέραν συνεννόησιν μετὰ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἐταιρίας, διερχόμενος δ' ἐντεῦθεν κατ' αὐ-τὰς μεταβαίνει μετὰ πάντων τῶν χρησίμων εἰς τὰ σύνορα τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος πρὸς πῆξιν νο-σοκομεῖον καὶ διεύθυνσιν αὐτοῦ. Ὁ ἱατρός κ. Κο-ρύλλος εἶναι γνωστός ἐνταῦθα διὰ τὰ φιλόανθρωπα καὶ πατριωτικὰ αὐτοῦ αἰσθήματα, ἐξασκήσας δὲ πρὸ πολλοῦ παρ' ἡμῖν τὴν ἐπιστήμην του λίαν ἐ-πιτυχῶς καὶ μετ' ὑψιστάτης καὶ ἀφιλοκερ-δίας ἀκρας, ἐκτέησατο ἀμέριστον τὴν ἀγαπὴν καὶ τὴν ὑπόληψιν τῶν συμπολιτῶν του, διὰ τῆς τε-λευταίας δὲ ταύτης ὥραις πράξεώς του ἐπέρ-χεται, ὡς εἰπεῖν, ἡ ἐμπράγματος κύρωσις τῆς ἀ-ξίας του καὶ ἡ πάνδημος ἀναγνώρισις ὅτι κέκτη-ται εἰς ὑψιστον βαθμὸν τὴν συνασθησιν τοῦ ἱεροῦ ἱατρικοῦ καθήκοντος. Αἱ εὐχαὶ καὶ ἡ ἀγάπη τῶν πολυαριθμῶν καὶ ἐκλεκτῶν φίλων τοῦ ἀξιοτίμου ἱα-τροῦ, τῆς εὐρείας αὐτοῦ πελατείας, ἢν ἐγκαταλεί-πει σπεύδων εἰς ἐκπλήρωσιν ἱερωτέρου καθήκον-τος, καὶ αἱ τῶν συμπολιτῶν του πάντων, συνο-δεύουσιν αὐτὸν ἐν τῇ ἐπιζήλῳ ἐργασίᾳ του.

Ὁ ἐκδότης
Π. ΜΑΝΤΖΑΣ